

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 431/2025-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej KUTAN & PARTNERS s. r. o., Štúrova 4, Bratislava, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Up/1809/2024 z 9. mája 2025 takto

rozhodol:

1. Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

2. Návrhu na odklad vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Up/1809/2024 z 9. mája 2025 **nevýhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 24. júla 2025 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky vo veci namietaného porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením okresného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka požaduje zrušenie napadnutého rozhodnutia, vrátenie veci okresnému súdu, priznanie finančného zadost'učinenia a náhrady trov konania. Tiež navrhuje, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia až do právoplatného rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej.

2. Okresný súd vydal 27. novembra 2024 platobný rozkaz, ktorým zaviazal sťažovateľku (ako žalovanú) na zaplatenie 12 000 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania. Žalobca ([REDACTED]) sa podaným návrhom domáhal zaplatenia tvrdenej pôžičky, ktorú mal poskytnúť sťažovateľke.

3. Proti platobnému rozkazu podala sťažovateľka 20. decembra 2024 odpor prostredníctvom portálu eŽaloby. Uznesením z 10. januára 2025 okresný súd odpor sťažovateľky odmietol, pretože podľa § 12 ods. 1 písm. c) zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“) súd odmietne odpor podaný v elektronickej podobe, ak bude podaný elektronickými prostriedkami inak ako podľa § 11 ods. 2 tohto zákona. V odôvodnení ďalej okresný súd poukázal na to, že odpor nebol podaný na požadovanom formulári zverejnenom na stránke ministerstva. Sťažnosť sťažovateľky okresný súd napadnutým uznesením odmietol. Okresný súd poukázal na to, že sťažovateľka nepoužila správny (zákonom predpísaný) elektronický formulár, keď namiesto upomínacieho konania vybrala v portáli konanie civilné.

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Podľa sťažovateľky vyžaduje zákon o upomínacom konaní pre riadne podanie odporu proti platobnému rozkazu splnenie týchto podmienok: (a) využitie elektronického formuláru spĺňajúceho požiadavky podľa § 3 písm. j) zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“), (b) autorizáciu tohto formuláru kvalifikovaným elektronickým podpisom a (c) odoslanie z portálu eŽaloby. Konkrétny formulár (link na tento formulár) nebol v poučení uvedenom v platobnom rozkaze špecifikovaný.

5. Sťažovateľkou podaný odpor bol podaný prostredníctvom určeného elektronického formulára zverejneného na webovom sídle ministerstva spravodlivosti, bol autorizovaný, vyplnený a odoslaný z portálu eŽaloby. Podľa nej je nepodstatné, či bolo súdu elektronicke doručené podanie s iným názvom, ak obsah, forma a jeho štruktúra boli totožné. Obe podania podľa nej napĺňajú definíciu elektronického podania podľa § 3 písm. j) zákona o e-Governmente, keďže v oboch prípadoch ide o úkon uskutočnený prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, obsahujúce štruktúrované údaje a metaúdaje umožňujúce jeho automatizované spracovanie. Okresný súd mal k dispozícii všetky potrebné štruktúrované dáta na to, aby mohol podanie spracovať, a preto postupoval formalisticky, keď odpor odmietol. Namieta porušenie práva na prístup k súdu, extrémny formalizmus bez racionálneho opodstatnenia a nerovnováhu v právach účastníkov. Okresný súd mal uprednostniť teleologický výklad namiesto gramatického a materiálny prístup k ochrane práv.

6. Napokon sťažovateľka namieta, že okresný súd vydal platobný rozkaz bez toho, aby predložené listiny preskúmal. Jediným predloženým dôkazom sú totiž výpisy z bankového účtu žalobcu. Sťažovateľka uvádza, že platby jej boli odosielané žalobcom ako zástupcom Prešporského divadla ako honorár.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Situácia sťažovateľky, ktorá použila na podanie odporu proti platobnému rozkazu nesprávny formulár, už bola ústavným súdom opakovane riešená, pričom ústavný súd tieto skutkovo aj právne

obdobné sťažnosti odmietol (IV. ÚS 118/2020, IV. ÚS 369/2020, I. ÚS 472/2020, II. ÚS 177/2020, I. ÚS 479/2020, I. ÚS 37/2021, I. ÚS 141/2021, IV. ÚS 208/2021, III. ÚS 326/2022, I. ÚS 464/2022, II. ÚS 524/2022, III. ÚS 551/2022, II. ÚS 588/2022, IV. ÚS 12/2023, III. ÚS 294/2023, II. ÚS 322/2023, I. ÚS 400/2023, III. ÚS 338/2024). Ústavný súd nevidí dôvod na zaujatie opačného stanoviska, a preto konštatuje, že napadnutým uznesením okresného súdu nemohlo dôjsť k porušeniu práv sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny ani čl. 6 ods. 1 dohovoru.

8. Zákon o upomínacom konaní je, pokiaľ ide o náležitosti, formálne prísny a rovnako formálne prísne aj sankcionuje. Podľa § 11 ods. 2 zákona o upomínacom konaní ak sa odpor podáva elektronickými prostriedkami, musí byť podaný prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, ktorý musí byť autorizovaný podľa osobitného predpisu, ktorým je § 3 písm. i) zákona o e-Governmente.

9. Pokiaľ sťažovateľka zanedbala svoju zákonnú povinnosť a odpor podala elektronicky, nie však prostredníctvom na to určeného formulára zverejneného na webovom sídle ministerstva spravodlivosti, potom sa sama vystavila následku v podobe odmietnutia odporu podľa § 12 ods. 1 písm. c) zákona o upomínacom konaní. Nemožno konštatovať iné ako to, že okresný súd postupoval v intenciách zákona o upomínacom konaní, a preto napadnuté uznesenie nemožno považovať za arbitrárne, svojvoľné a príliš formalistické (keďže samotný zákon o upomínacom konaní formalizmus predpokladá). Uplatňovanie zákona v súdnom konaní a postup súdu v súlade s platným a účinným zákonom (s procesnoprávnymi a hmotnoprávnymi predpismi) nemožno hodnotiť ako porušenie základných ľudských práv, teda ani považovať za porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (II. ÚS 443/2024).

10. Ústavnú sťažnosť sťažovateľky ústavný súd s ohľadom na už uvedené skutočnosti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

11. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal. S ohľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku ústavný súd nevyhovел návrhu sťažovateľky na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia.

12. Podľa § 67 zákona o ústavnom súde k tomuto rozhodnutiu pripája odlišné stanovisko sudca Peter Straka, a to čo sa týka výroku aj odôvodnenia tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu